

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 czerwca 2011 r.****w sprawie pomocy państwa w sektorze utylizacyjnym w 2003 r. pomoc państwa C 23/05 (ex NN 8/04 i ex N 515/03)***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4425)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/651/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 108 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 7 listopada 2003 r. stałe przedstawicielstwo Francji przy Unii Europejskiej zgłosiło Komisji, zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) (1), zwolnienie niektórych przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną mięsa z opłaty utylizacyjnej.
- (2) Pierwotne zgłoszenie dotyczyło pomocy przyznanej w 2003 r. oraz pomocy planowanej od 2004 r. Z uwagi na fakt, że część pomocy już przyznano, Komisja podjęła wówczas decyzję o podziale sprawy. Spośród środków pomocy przyznanych w 2003 r. jedynie zwolnienie z opłaty utylizacyjnej jest przedmiotem analizy w ramach niniejszej decyzji.
- (3) Opłatę utylizacyjną zniesiono z dniem 1 stycznia 2004 r. Następnie finansowanie publicznej usługi utylizacji było zapewnione dzięki środkom uzyskanym z „podatku od uboju”, co do którego Komisja nie zgłosiła sprzeciwu (2).
- (4) W ramach postępowania w sprawie „podatku od uboju” (pomoc państwa N 515 A/03) pismem z dnia 29 grudnia 2003 r. władze francuskie przekazały Komisji informacje istotne również z punktu widzenia niniejszej sprawy.

(1) Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE zastąpiono odpowiednio art. 107 i 108 TFUE. W obu przypadkach treść postanowień jest identyczna. Do celów niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

(2) Pomoc państwa N 515 A/03, pismo do władz francuskich nr C(2004) 936fin z 30.3.2004.

- (5) Pismem z dnia 7 kwietnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 12 kwietnia 2005 r., władze francuskie przedstawiły dodatkowe informacje, których Komisja zażądała pismem z dnia 4 marca 2005 r.
- (6) Komisja wszczęła postępowanie przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE w sprawie przedmiotowej pomocy pismem nr SG(2005)D/202956 z dnia 7 lipca 2005 r.
- (7) Decyzję Komisji o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (3). Komisja wezwała pozostałe państwa członkowskie i zainteresowane osoby trzecie do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.
- (8) Władze francuskie przedstawiły swoje uwagi pismami z dnia 20 września 2005 r. i z dnia 15 listopada 2005 r., zarejestrowanymi dnia 17 listopada 2005 r.
- (9) W dniu 18 października 2005 r. Komisja otrzymała uwagi *Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs* (Związku Rzeźników, Masarzy i Przetwórców Mięsa, zwanego dalej „CFBCT”), a w dniach 17 października 2005 r. (4) i 11 lipca 2008 r. – uwagi pewnego prywatnego przedsiębiorstwa.
- (10) Pismem z dnia 18 kwietnia 2011 r. władze francuskie potwierdziły, że zwolnienie z opłaty związanej z zakupem mięsa (zwanego „opłatą utylizacyjną”) przyznane w 2003 r. niektórym przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis* (5).

II. OPIS

- (11) Przedmiotowy środek dotyczy finansowania publicznej usługi utylizacji w 2003 r. i procesu niszczenia mączki mięsno-kostnej nienadającej się do dalszego wykorzystania handlowego.

(3) Dz.U. C 228 z 17.9.2005, s. 13.

(4) Przedsiębiorstwo zwróciło się z wnioskiem o nieujawnianie jego tożsamości.

(5) Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5.

- (12) Działalność publicznej usługi utylizacji była wcześniej finansowana ze środków pochodzących z opłaty utylizacyjnej ustanowionej art. 302bis ZD Code général des impôts français (francuskiego ogólnego kodeksu podatkowego), wynikającej z art. 1 ustawy nr 96-1139 z dnia 26 grudnia 1996 r. w sprawie zbiórki i eliminacji zwłok zwierząt oraz odpadów z rzeźni (zwanej dalej „ustawą z 1996 r.”).
- (13) Opłata utylizacyjna była związana z zakupem mięsa i innych produktów wyszczególnionych przez każdą osobę prowadzącą sprzedaż detaliczną tych produktów. Zasadniczo do wnoszenia opłaty była zobowiązana każda osoba prowadząca sprzedaż detaliczną. Podstawę opodatkowania stanowiła wartość bez podatku od wartości dodanej (VAT) zakupionych następujących produktów niezależnie od ich pochodzenia:
- mięsa i podrobów, świeżych lub gotowanych, schłodzonych lub zamrożonych, z drobiu, królików, dziczyzny lub bydła, owiec, kóz, świń, koni, osłów, mułów i ich krzyżówek,
 - produktów peklowanych, wędlin, smalców, konserw mięsnych i przetworzonych podrobów,
 - pasz na bazie mięsa i podrobów.
- (14) Z opłaty zwolnione były przedsiębiorstwa, których obrót w poprzednim roku kalendarzowym bez VAT wyniósł poniżej 2 500 000 franków francuskich (FRF)⁽⁶⁾ (381 122 EUR). Stawki opodatkowania ustalono od miesięcznej kwoty zakupów, bez VAT, na 0,5 % do kwoty 125 000 FRF (19 056 EUR) i 0,9 % po przekroczeniu kwoty 125 000 FRF. Przepisami art. 35 korygującej ustawy budżetowej na 2000 r. (ustawy nr 2000-1353 z dnia 30 grudnia 2000 r.) wprowadzono pewne zmiany do mechanizmu opłat utylizacyjnych, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2001 r. Zmiany te miały na celu przeciwdziałanie skutkom kryzysu związanego z BSE oraz wynikających z niego nadmiernych kosztów. Następnie podstawę opodatkowania rozszerzono, włączając do niej „inne produkty na bazie mięsa”. Stawkę opodatkowania ustalono na 2,1 % od miesięcznej kwoty zakupów do kwoty 125 000 FRF (19 056 EUR) i na 3,9 % po przekroczeniu kwoty 125 000 FRF. Ponadto z opłaty zwolniono wszystkie przedsiębiorstwa, których obrót w poprzednim roku kalendarzowym bez VAT wyniósł poniżej 5 000 000 FRF (762 245 EUR).
- (15) Początkowo, tj. od dnia 1 stycznia 1997 r., środki pochodzące z opłaty utylizacyjnej zasilały specjalnie powołany do tego celu fundusz, z którego finansowano działalność służby zajmującej się zbiórką i eliminacją zwłok zwierząt oraz odpadów z rzeźni uznanych za nienadające się do spożycia przez ludzi i zwierzęta, czyli prowadzącej działalność określoną jako świadczenie usługi publicznej zgodnie z art. 264 Code rural (kodeksu rolnego). Funduszem zarządzało Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA, Krajowe Centrum na rzecz Zagospodarowania Struktur Gospodarstw Rolnych).
- (16) Od dnia 1 stycznia 2001 r. środki pochodzące z opłaty utylizacyjnej zasilały bezpośrednio budżet ogólny państwa, a nie specjalnie w tym celu powołany fundusz. W roku 2003, dekretem nr 2002-1580 z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania ustawy finansowej na 2003 r., środki udostępniono Ministerstwu Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej, Rybołówstwa i Spraw Wsi. Zapisano je jako wydatki podstawowe tego ministerstwa, zgodnie z tytułem IV Interventions publiques („Interwencje publiczne”) część 4 Actions économiques, encouragements et interventions („Działania gospodarcze, zachęty i interwencje”). W roku 2003 środki pochodzące z opłaty utylizacyjnej oszacowano na 550 mln EUR.
- (17) Zgłoszenie z 2003 r. przewidywało przyznanie pomocy na przechowywanie i niszczenie mączki zwierzęcej oraz pomocy na przewóz i niszczenie szczątków padłych zwierząt i odpadów z rzeźni. Ponadto ustawa z 1996 r. przewidywała zwolnienie przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną mięsa, których roczny obrót wynosi poniżej 762 245 EUR. Według informacji udostępnionych Komisji ustawa z 1996 r. obowiązywała przez cały rok 2003.
- (18) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zastosowanie środków pomocy dotyczących usuwania i niszczenia padłych zwierząt oraz przechowywania i niszczenia mączek zwierzęcych i odpadów z rzeźni nie wiązało się z ryzykiem zmiany warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. W związku z tym w odniesieniu do przedmiotowych środków pomocy możliwe było zastosowanie odstępstwa przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE jako do środków mogących przyczynić się do rozwoju tego sektora. Komisja podjęła natomiast decyzję o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, jeżeli chodzi o istnienie i zgodność pomocy na rzecz przedsiębiorstw handlowych zwolnionych z opłaty utylizacyjnej.
- Argumenty podnoszone przez Komisję w ramach wszczęcia postępowania wyjaśniającego*
- (19) Na etapie wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja uznała, że zwolnienie z opłaty utylizacyjnej prawdopodobnie prowadzi do utraty zasobów przez państwo i nie znajduje uzasadnienia w charakterze i strukturze systemu podatkowego, którego celem jest zapewnienie państwu dochodów. Zgodnie z informacjami, którymi dysponowała Komisja, zwolnienie nie odnosiło się do obrotu ze sprzedaży mięsa, lecz do całkowitego obrotu ze sprzedaży.
- (20) Z uwagi na fakt, że wysokość opłaty utylizacyjnej oblicza się na podstawie wartości produktów na bazie mięsa, nie wydawało się uzasadnione, aby zwalniać z opłaty przedsiębiorstwo o wyższym obrocie ze sprzedaży mięsa, obciążając jednocześnie opłatą jego konkurenta, który osiągałby niższy obrót ze sprzedaży produktów na bazie mięsa.

⁽⁶⁾ Według przelicznika 1 FRF = 0,15 EUR.

- (21) W związku z tym wydawało się, że wspomniane zwolnienie stanowi selektywną korzyść. Byłaby to więc pomoc na rzecz sprzedawców, których obciążenie podatkowe byłoby mniejsze dzięki zwolnieniu. Na podstawie danych liczbowych dotyczących handlu mięsem Komisja stwierdziła, że zwolnienie przedsiębiorstw handlowych osiągających obrót poniżej 762 245 EUR z opłaty utylizacyjnej w 2003 r. jest korzyścią mogącą stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (22) Komisja nie mogła wykluczyć, że zwolnienie z opłaty ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, w szczególności w strefach przygranicznych.
- (23) W związku z tym wydawało się, że zwolnienie przedsiębiorstw handlowych osiągających obrót poniżej 762 245 EUR z opłaty utylizacyjnej stanowi pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE.
- (24) W przedmiotowym przypadku wydawało się, że zwolnienie oznacza zmniejszenie obciążenia, które nie posiada żadnego elementu zachęcającego ani nie wymaga żadnego udziału beneficjentów i którego zgodność z regułami konkurencji nie jest udowodniona.
- (25) W związku z tym Komisja uznała, że pomoc wchodzi w zakres stosowania pkt 3.5 wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnictwa⁽⁷⁾, mających wówczas zastosowanie. Zgodnie ze wspomnianym punktem, aby jakkolwiek środek pomocy państwa mógł zostać uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem, musi posiadać pewien element zachęcający lub wymagać udziału beneficjenta. W związku z tym poza wyjątkami wyraźnie przewidzianymi w przepisach wspólnotowych lub w przytoczonych wytycznych jednostronne środki pomocy państwa, których celem jest jedynie poprawa sytuacji finansowej producentów, a które nie przyczyniają się w żaden sposób do rozwoju sektora, uznaje się za pomoc operacyjną niezgodną ze wspólnym rynkiem.
- (26) W przypadku przedsiębiorstw handlowych zwolnionych z opłaty utylizacyjnej Komisja nie mogła wykluczyć występowania pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz że była to pomoc operacyjna, w odniesieniu do której Komisja miała wątpliwości co do jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

III. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ FRANCJĘ

- (27) Władze francuskie przedstawiły swoje uwagi pismami z dnia 20 września 2005 r. i z dnia 15 listopada 2005 r. We wspomnianych pismach władze francuskie uznały za niepodważalny fakt, że zwolnienie podatkowe, z którego skorzystały przedsiębiorstwa zwolnione z opłaty, stanowiło pomoc państwa w rozumieniu Traktatu WE. Ponadto Komisja dokonała podobnej kwalifikacji w decyzji 2005/474/WE⁽⁸⁾ w sprawie zwolnienia zastosowanego w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. (pomoc NN 17/01 pod zmienionym numerem C 49/02).
- (28) Władze francuskie podniosły natomiast przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 1998/2006, że pomoc nie wchodziła w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽⁹⁾. Według władz francuskich, biorąc pod uwagę liczbę objętych przedsiębiorstw, wynoszącą średnio ponad 100 000 rocznie, oraz próg obrotu stosowany przy przyznawaniu zwolnienia (762 245 EUR), kwota zwolnienia mogącego stanowić pomoc państwa w każdym przypadku wynosi poniżej 100 000 EUR w okresie trzech lat przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001.
- (29) W celu wykazania, że kwota zwolnienia przyznanego tym przedsiębiorstwom w 2003 r. systematycznie wynosiła poniżej 100 000 EUR w okresie trzech lat, władze francuskie zastosowały dwie metody.
- (30) Po pierwsze, władze francuskie próbowały obliczyć obrót przedsiębiorstwa, które uiściłyby opłatę w wysokości 100 000 EUR w okresie 3 lat, czyli średnio 33 333 EUR rocznie. Od tej kwoty, w podziale uwzględniającym progi opodatkowania (2,1 i 3,9 %), władze francuskie określiły podstawę opodatkowania przedsiębiorstwa opłatą związaną z zakupem mięsa. Na podstawie wartości zakupionego mięsa oszacowały roczny obrót, wychodząc z maksymalistycznego założenia, że chodzi o przedsiębiorstwo specjalizujące się w handlu mięsem. Stosując opisaną metodę, władze francuskie uzyskały wartość obrotu przedsiębiorstwa znacznie przekraczającą próg zwolnienia z opłaty. Próg zwolnienia ustalony na poziomie 762 245 EUR został więc znacznie przekroczony, co oznacza, że przedsiębiorstwo, które uiściłoby opłatę w wysokości 100 000 EUR w okresie trzech lat, nie mogłoby w żadnym wypadku być objęte zwolnieniem z opłaty związanej z zakupem mięsa.
- (31) Po drugie, władze francuskie próbowały obliczyć kwotę opłaty dotyczącej przedsiębiorstwa specjalizującego się w handlu mięsem, którego obrót wynosiłby nieznacznie poniżej progu zwolnienia, tj. 762 000 EUR. Na podstawie współczynnika zakupów/obrotu na poziomie 0,58⁽¹⁰⁾ władze francuskie obliczyły wartość mięsa zakupionego przez dane przedsiębiorstwo na 441 960 EUR (762 000 × 0,58). Druga metoda wskazuje, że maksymalna kwota zwolnienia wynosi 13 132 EUR rocznie na jedno przedsiębiorstwo, czyli w każdym razie jest mniejsza niż 100 000 EUR w okresie trzech lat.
- (32) Po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 władze francuskie potwierdziły, że zwolnienie z opłaty związanej z zakupem mięsa (zwanej „opłatą utylizacyjną”) przyznane w 2003 r. niektórym przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem produktów rolnych do obrotu wchodzi w zakres stosowania tego rozporządzenia, w szczególności jego art. 5 dotyczącego przepisów przejściowych.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 176 z 8.7.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30

⁽¹⁰⁾ Informacje władz francuskich oparte na źródłach branżowych (Centres de gestion de la confédération de la boucherie).

IV. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ OSOBY TRZECIE

Uwagi CFBCT (*Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs*)

- (33) Po pierwsze, *Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs* (zwana dalej „CFBCT”) podniósł, że przedmiotowy środek nie spełnia kryteriów zawartych w definicji pomocy państwa oraz że mechanizm podatkowy stosowany w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw na podstawie wartości ich obrotu jest w pełni uzasadniony względami związanymi z ogólną strukturą systemu podatkowego. Według CFBCT opłatę związaną z zakupem mięsa pobierano i monitorowano zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do VAT i podobnych podatków. Próg zwolnienia określono na podstawie obiektywnego i racjonalnego kryterium, tego samego, którego używa się przy ustalaniu progów mających zastosowanie do innych podatków. Ustawa z 1996 r. była zgodna z logiką francuskiego systemu poboru VAT. W związku z tym jej celem nie było przyznawanie korzyści o charakterze wyjątkowym niektórym przedsiębiorstwom, lecz faktycznie miała ona na celu uwzględnienie zdolności podatkowej przedsiębiorstw, a w szczególności rentowności rzemieślników-rzeźników poprzez ustanowienie progów opodatkowania.
- (34) Po drugie, według CFBCT środek nie wpływał na handel wewnątrzspółnotowy. Biorąc pod uwagę bardzo niewielki rozmiar przedsiębiorstw objętych przedmiotowym środkiem oraz bardzo ograniczony rynek geograficzny, na którym prowadzą działalność, wątpliwe jest, aby środek ten stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (35) Według CFBCT chociaż należy uznać, że przedsiębiorstwa objęte zwolnieniem z opłaty faktycznie skorzystały z pomocy, pomoc ta byłaby w każdym razie zgodna z zasadami określonymi w Traktacie.
- (36) Komisja powinna uznać, że zwolnienie małych przedsiębiorstw prowadzących ubój oraz rzeźników w przedmiotowym przypadku jest uzasadnione celem związanym z interesem ogólnym: z zarządzaniem kryzysem związanym z BSE oraz z koniecznym przetwarzaniem produktów niebezpiecznych. Ponadto przedmiotowy środek dotyczył wyłącznie małych i średnich przedsiębiorstw i mógłby być objęty rozporządzeniami dotyczącymi zwolnień mającymi wówczas zastosowanie, tj. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹¹⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwórstwem i obrotem produktami rolnymi⁽¹²⁾.
- (37) W każdym przypadku CFBCT utrzymuje, że wymóg dotyczący odzyskania pomocy, które byłoby konsekwencją ewentualnej kwalifikacji środka jako pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym, stanowiłby

naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹³⁾ w zakresie, w jakim decyzja negatywna wiążąca się z odzyskaniem pomocy nie byłaby podjęta z uwzględnieniem uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw będących beneficjentami.

- (38) W każdym razie ocena *ex post* wysokości pomocy poprzez nałożenie z mocą wsteczną zaliczek na podatek mogłaby wykazać, że wartość ta była niższa niż progę *de minimis*, biorąc pod uwagę, że potencjalnymi beneficjentami przedmiotowej pomocy były w większości mikroprzedsiębiorstwa.

Uwagi przedsiębiorstwa prywatnego z siedzibą we Francji

- (39) Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, przedmiotowe przedsiębiorstwo prywatne prowadzi we Francji działalność w zakresie dystrybucji żywności. W związku z uiszczeniem opłaty utylizacyjnej za lata 2001–2003 i skierowaniem wniosku o zwrot wpłaconej kwoty do francuskich służb podatkowych przedsiębiorstwo uznaje, że przedstawienie uwag w ramach niniejszego postępowania leży w jego interesie.
- (40) Przedsiębiorstwo nie zgadza się z opinią Komisji przedstawioną w decyzji o wszczęciu postępowania z dnia 5 lipca 2005 r. (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾, zgodnie z którą nie było związku między pomocą przyznaną w sektorze utylizacyjnym a opłatą związaną z zakupem mięsa. Przedsiębiorstwo uważa, że podstawą opłaty utylizacyjnej uiszczonej w 2003 r. jest art. 302bis ZD Code Général des Impôts oraz że ze środków pochodzących z tej opłaty finansuje się mechanizm pomocy państwa zgodnie z art. 107 TFUE. Ponieważ mechanizm ten nie został uprzednio zgłoszony Komisji, należy go uznać za niezgodny z prawem.
- (41) Ponadto przedsiębiorstwo utrzymuje, że zwolnienie z podatku jest niezgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 TFUE oraz że wiąże się ono z niezgodnością opłaty z zasadą równości wobec obciążeń publicznych i w związku z tym z regułami konkurencji.

V. OCENA ŚRODKA POMOCY

- (42) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w tym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (43) Artykuł 107, 108 i 109 TFUE mają zastosowanie do rynku wieprzowiny zgodnie z art. 21 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny⁽¹⁵⁾. Mają one zastosowanie do rynku wołowiny zgodnie z art. 40 rozporządzenia Rady (WE)

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 33.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.2004, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Porównaj: przypis 3.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 1.

- nr 1254/99 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁶⁾. Przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1254/99 art. 107, 108 i 109 TFUE miały zastosowanie do sektora wołowiny zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68⁽¹⁷⁾. Mają one zastosowanie do rynku mięsa baraniego i koziego zgodnie z art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 2467/98 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego⁽¹⁸⁾. Mają one zastosowanie do rynku mięsa drobiowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75 w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego⁽¹⁹⁾. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)⁽²⁰⁾ uchylono powyższe rozporządzenia, a zgodnie z art. 180 tego rozporządzenia zasady dotyczące pomocy państwa stosuje się do wymienionych wyżej produktów.
- (44) Władze francuskie potwierdziły, że zwolnienie z opłaty związanej z zakupem mięsa (zwanej „opłatą utylizacyjną”) przyznane w 2003 r. niektórym przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem produktów rolnych do obrotu wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006.
- (45) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1998/2006 środki pomocy spełniające warunki ustanowione na mocy tego rozporządzenia uznaje się za niespełniające wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE i tym samym za nieobjęte obowiązkiem zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE.
- (46) Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 ma zastosowanie do pomocy przyznanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność we wszystkich sektorach, jednak w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu WE ma ono zastosowanie, wyłącznie jeżeli kwoty pomocy nie ustala się na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych do obrotu przez zainteresowane przedsiębiorstwa oraz jeżeli przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w całości lub w całości producentom surowców.
- (47) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 rozporządzenie to stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, jeżeli spełniają one wszystkie warunki określone w art. 1 i 2. Rozporządzenie (WE) nr 1998/2006 weszło w życie z dniem 29 grudnia 2006 r.
- (48) Zgodnie z art. 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 całkowita kwota brutto pomocy *de minimis* przyznanej temu samemu przedsiębiorstwu nie może przekraczać 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych. Określony pułap wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. Jeżeli pomoc przyznaje się w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.
- (49) Zainteresowane przedsiębiorstwa prowadziły działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE oraz innych produktów i zostały zwolnione z opłaty utylizacyjnej w 2003 r. W związku z tym zgodnie z przepisami przejściowymi przewidzianymi w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 ma ono zastosowanie w przedmiotowym przypadku.
- (50) Władze francuskie ustaliły, że warunki wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1998/2006, zostały spełnione, wykazując, że ekwiwalent dotacji przyznany w ramach pomocy udzielonej każdemu beneficjentowi indywidualnie nie przekraczał w żadnym przypadku kwoty 200 000 EUR w okresie trzech lat, ponieważ maksymalna kwota zwolnienia wynosiła 13 132 EUR rocznie na jedno przedsiębiorstwo (zob. motyw 29).
- (51) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja uważa, że zwolnienie z opłaty utylizacyjnej w 2003 r. przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną mięsa, których roczny obrót wynosi poniżej 762 245 EUR, wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 i spełnia warunki w nim określone. W związku z tym przedmiotowe zwolnienie nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwolnienie z opłaty utylizacyjnej na 2003 r. przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną mięsa, których roczny obrót wynosi poniżej 762 245 EUR, nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 21.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, s. 24.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 312 z 20.11.1998, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.